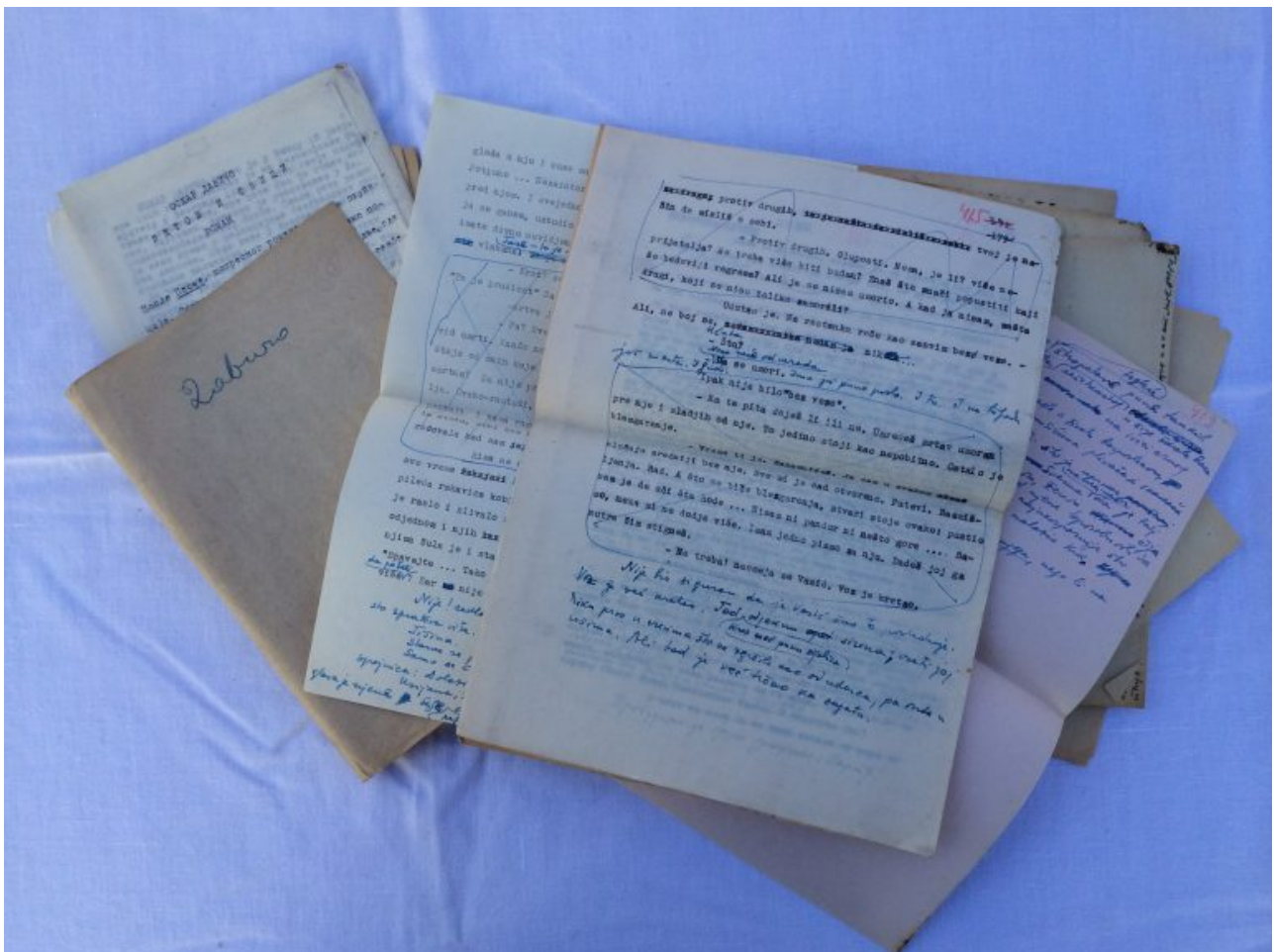

Преминуо је члан оснивач Адлигата, професор Иво Тартаља (1930-2020)

Преминуо је славни и омиљени професор Београдског универзитета, Иво Тартаља (1930-2020), почасни члан оснивач Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу „Адлигат“. Професор је преминуо 5. новембра, а сахрањен је 7.11. 2020.

Професор Тартаља био је строг и правичан али увек пун разумевања за своје студенте, па је постао симбол целог једног времена, симбол „старе професуре“, када се тражило много од студената, али су им професори много и пружали. Оставио је дубок траг не само у професури, већ и у наци својим изузетним научним студијама и Збирком коју је формирао у Адлигатовом Музеју српске књижевности када је, по први пут, јавности омогућено да се упозна са изузетно значајним непознатим књижевним рукописима.

Отац Иве Тартаље је био славни књижевник Гвидо Тартаља, а стриц уважени сликар Марино Тартаља. Припадао је једног од последњих грофовских породица на Балкану. Школовао се у Београду, где је завршио Основну школу „Вук Караџић“, Прву мушку гимназију, а затим и Филозофски факултет (филозофска група), на коме је докторирао 1961. године.

Радио је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филозофског, потом Филолошког факултета од 1955. до пензионисања 1995. године. Поред редовне наставе на факултету изводио је течајеве за постдипломску наставу у Београду, Новом Саду и Приштини. По више семестара такође је одржавао наставу из теорије књижевности на новооснованим факултетима у Нишу и Крагујевцу. Од оснивања Института за књижевност и уметност (најпре Центра за теорију књижевности и уметности) радио је у екипи оснивача и више година као референт за естетику (1960–1968).

Београд 18. III. 1937.

Многоочувани Господину
Г. Д^н Милану Рагосављевићу,
Тубернеру Привилеговано Народне Банке

Дозволиће малим убог. Тре месеци неколико
Ради лакшег посматрања пољскога свога синева,
Ја сам, једног зимског дана у Народну Банку дошао
У што гости: бити поштом код Господина - Тубернера.

Он, који је саслушао оправдану моју молбу
С хртојеном искреношћу, - особито коју волим,
Нада ми је саветовао, да придем неко време,
Па, кад му се очем јавим, уштомте што га молим.

Уштомте пред очима пословицу српску стару:
"Док се јатве не зайлазе, мајка га се и не сећа"
Молио сам ових дана, те да од Вас будем примљен,
А, на већу њалости моју, није ми се дала срета.

Па Вас молим овим путем, Господине Тубернере,
- Да би када обасјала породични и мој кућак, -
Поклониме ми један часак свог времена драгоценог,
Саслушајте моју молбу, примите ме за шренушак!

О.

Радио је као секретар Одбора за критичка издања у САНУ (1972-1975), као члан уредништва библиотеке „Књижевна мисао“ Српске књижевне задруге, едиције „Српска књижевна критика“ Института за књижевност, као и у редакцијама више

периодичних публикација.

Добитник је награде „Ђорђе Јовановић“, награде „Младен Лесковац“ и Повеље захвалности Адлигата.

Његов научни рад, којим се бавио све до последњих година, велико је завештање будућим генерацијама, као и Збирка породице Тартаља коју је формирао у Адлигату којем је, између осталог, поклонио преписку Милоша Црњанског и Гвиде Тартаље, рукописе Тина Ујевића, Оскара Давича и свог оца Гвиде Тартаље и многе друге књиге и предмете. Адлигат ће ускоро објавити књигу Милоша Јевтића „Тартаље“, у складу са уговором који је потписао професор Тартаља, којим се Адлигат обавезује да „промовише, штити и чува од заборавља лик, животно дело и углед чланова породице Тартаља“.

Letitica unibotta, des dila
ga nehot giseta sara,
rury ce tucumen lopalon.
[...]

Depcaj, Toji opji ppur na Dujeta 2
de op 7 anjura goibony ca longyeta
pp na Casan o Toppary brijane
n tabrijamuna apog appoguita
ia n
Jereni Otporan Meay buu nap cieti
Jitran o tupto! ja can nansen opy 4
ja cu po rone ma nancijonu yetina,
yla n gipura tuptina.
Des
Oranclu na dluve cietay,
des
reputujytru gob huplun,
u . jin ty rjtnat na cieti
ca tuptarltan tupte bpatna
III Anate gerajj can, dluve ji i
II a ja can, lojium ce, cieti,
II Sa tuptajary enaty zeube
II

II tlypajytra, touno, ga qmnu
repro lopak,
u ga to roustenocutu bonny
ja tuptinan rjpe ga hute y
chuanam
am cietna yuz alio tpanofpne
y waly qrebrue tuema.

Hulom tlypema nancjnat
has cratulu tlypca,
a Culu n Venise n Carptine

rury ce tucumen lopalon.
Depcaj, Len Herman am se, Meja,
Cao, Pottano Kan, Gendro,
de tptary des boputan da gopur
pp na tupta tupta ueda 7 gata.

ha ve in toululu us moque yata
Jereni lura 7 ype toulaki!
Jitran, reputaj! Jitran, reputaj!
ja etaban na cojpu!
Ylatay raturbena
Des ulahlro ybetna
cietna
n vbetanona.

III pda gace rylam dluho tlyba
repro moa uepbozota yla
nolux opba.
La de dypno dar ymna n dala
qpeka cietna.

Cap III ur Yjeluta